No. 74. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 21 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 8. Junij. Het graan, de weiden, de ooftboomen beloven allen den rijksten oogst. Het mal-ter [illegible] voor acht dagen nog 30 gulden, en honger, gold, wordt thans reeds voor 16 verkocht. Van alle zijden hoort men van schromelijke verliezen door graanspeculanten geleden.

PESTH, den 6. Junij. Heden zijn brieven uit Groot-Waradin aangekomen, volgens welke daar vreesselijke tooneelen van oproer en plundering zijn aangerigt. Het gepeupel, tegen de graanhandelaars verbitterd, heeft vooral zijne woede tegen de joden losgelaten, en verscheidene hunner wreedaardiglijk vermoord. De joodsche gemeente heeft, om de verbitering te stillen, zich gedrongen gezien alle branderijen te sluiten, en de toezegging gedaan van wekelijks 200 mudden graan onder den marktprijs te leveren, niettegenstaande veeleer de groote adellijke grondbezitters, dan zij, zich aan graanspeculatiën, of zoogenaamden *korenwoeker* schuldig maken.

Ook in Praag hebben den 8. dezer weder plundertooneelen plaats gegrepen, waarbij, echter, geen bloed heeft gestroomd.

BELGIE.

BRUSSEL, den 16. Junij. Laatstleden zondag hebben er onlusten te Tongeren plaats gehad. De menigte heeft zich voor de huizen van sommigen bakkers verzameld en met steenen de glazen ingeworpen. Eene eerste poging, om de hoopen door gendarmes te voet uit een te doen drijven mislukte; naderhand te paard ondernomen slaagde zij beter, De straten werden ontruimd, en ten 2 ure 's nachts was alles weder in rust. Ettelijke gendarmes zijn vrij zwaar gewond. Sedert zijn nog drie brigades van hetzelfde wapen naar Tongeren gezonden.

ANTWERPEN, den 17. Junij. De duurte der groenten en voornamelijk der aardappelen, heeft hier gisteren op de markten ernstige wanorden veroorzaakt. Het volk, verbitterd over de buitensporig hooge prijzen welke de boeren voor hunne aardappelen vorderden, heeft verscheiden mandden met aardappelen onder den voet gehaald. De policie heeft eene boerin gedwongen hare aardappelen tegen eenen vastgestelden prijs te verkoopen. Op eene andere plaats was de policie genoodzaakt bloot aanschouwer te blijven en de prijzen naar 's volks goeddunken te stellen. Eene boerin, die zich het meest verzette, is erg mishandeld. Men vreest tegen morgen nog voor erger ongeregeldheden.

— Wij meenen stellig te weten, zegt het *Antwerpsch Nieuwsblad*, dat de uitvoer van jonge groenten, van wege eenen hoogen ambtenaar verboden is. De stoombooten zullen slechts vruchten mogen medenemen. Er kunnen oogenblikken komen, dat een ambtenaar zich in het openbaar belang boven de wet moet weten te stellen. De opkoopers van eetwaren voor de engelsche stoombooten zijn nu zoodanig in verslagenheid gedompeld, dat er reeds gevonden worden, die meer dan de helft op de waarde willen verliezen indien zij koopers vinden. Aan de Werf staan ettelijke huizen en een magazijn vol erwten. Gisteren avond en heden morgen heeft men het huis van een engelschman bestormd, dien men betigtte alles op te koopen. Deze vreemdeling heeft voor het verbitterde volk de vlugt moeten nemen.

— Te Gent heeft een arm huisgezin, van alles beroofd en gefolterd door den honger, zich dezer dagen met het vleesch van eenen ouden hond gespijsd. Deze hond maakte bijna deel van het huisgezin en was sedert lang de gezel geweest van die arme lieden. Over eenige dagen is hij gedood en opgegeten. De kinderen hebben onder elkander gevochten om het laatste stukje vleesch van den hond te bekomen.

NEDERLANDEN.

† 's GRAVENHAGE, den 15. Junij. Te Rotterdam moeten gisteren ernstige ongeregeldheden hebben plaats gehad, bij gelegenheid van de verzending eener hoeveelheid nieuwe aardappelen en slagtvee naar Engeland. Verscheidene mudden aardappelen zouden door het verbitterde volk in de Maas zijn geworpen, terwijl men verschrikkelijke dreigementen tegen de opkoopers en woekeraars deed hooren. Men was voor heftige onlusten beducht. — Ook hier ('s Hage) begint zich dit zelfde verbittering tegen den uitvoer en de woekeraars te vertoonen. Waarom werden er door de regering geene maatregelen genomen om den verderfelijken *uitvoer van rundvee en aardappelen* GEHEEL te verbieden, in plaats van dit alles met de handen in den schoot aan te zien?

† — De bij de Tweede Kamer ingediende wets-ontwerpen betreffende het stem- en kiesregt voldoen hier niemand. Men had algemeen verlangt, dat men meerdere uitbreiding tot de bevoegdheid van kiezer te worden, gegeven had, en dat, in steden als Amsterdam, Rotterdam en 's Hage tot kiezer te kunnen gekozen worden, men slechts HONDERD GULDEN had behoeven op te brengen, en als stemgeregtigde VIJF EN TWINTIG gulden.

† — Naar men verzekert, zou de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, in den laatsten tijd meer dan 200 abonnés verloren hebben.

† — Men verhaalt, dat de heeren *Mester* en *van Gorcum*, die zich, gelijk men weet, thans te Antwerpen bevinden, eerstdaags weder in deze residentie zouden retourneren, en zich op nieuw met de uitgave van *twee* nieuw opterigten oppositie-bladen zouden belasten.

ZWOLLE, den 14. Junij. Wederom had alhier de duurte der eetwaren eene nieuwe industrie doen ontstaan, namelijk, ll. Zaturdag acht dagen, werden aan het bureau van policie overgelegd twee stukken roode steen, te zamen wegende 26 lood, welke waren gevonden in twee stukken boter, ieder van 50 lood, den vorigen dag hier op de markt gekocht; in de hoop van de schuldigen op heeterdaad te betrappen, werd deze zaak geheim gehouden, en ll. Vrijdag, alle stukken boter op de markt naauwkeurig onderzocht, doch in orde bevonden, terwijl men ook zeker meent te zijn dat de clandestine verkoopster der vorige boter er zich niet bevond.

's HERTOGENBOSCH, den 14. Junij. Het weder is hier allerwenschelijkst. Koele en groeizame regen wordt beurtelings door schoone lentedagen opgevolgd, en de granen staan zoo goed, dat wij als waarheid kunnen mededeelen, dat een boer aan zeker heer in deze omtrek tegen 22. December aanstaande heeft aangeboden, gedorscht koren te leveren tegen ƒ 16, hetgeen thans ongeveer ƒ 45 kost.

VLISSINGEN, den 19. Junij. Den 15. dezer heeft den adv. gen. bij den Hoogen Raad, de heer mr. *Deketh*, conclusie genomen in de zaak van de uitgeefster dezer courant, die, gelijk bekend is, in casatie is gekomen, tegen een arrest van het Hof van Noord-Braband. Even als bij de vroegere behandeling dezer zaak, heeft de adv. gen. het aangevoerde middel tot casatie bestreden en geconcludeerd tot verwerping van het ingestelde beroep: uitspraak 29. dezer.

— Gisteren op den middag ontstond hier een zwaar onweder, vergezeld van regen en hagel; welke laatste zeer kort duurde en geene schade heeft veroorzaakt. — De bliksem echter is in eene schuur geslagen van den landbouwer *P. Stroo*, even buiten de vesting gelegen; heeft een aanzienlijk getal planken van de schuur gerukt, en in het rieten dak brand veroorzaakt.

Gelukkig werd de brand spoedig uit de vesting gezien, waarop men dadelijk ter hulp snelde, — en het gelukte, door deze zoo spoedig aangebragte hulp, door de spuiten ondersteunt, den brand binnen weinige oogenblikken meester te worden.

Ook van het naburige Oost-Souburg was men met de brandspuit, onder geleide van den Edel Achtbaren Heer Burgemeester *Paspoort van Grypskerke*, toegesneld.

Ofschoon de brand zich voornamelijk tot het rieten dak bepaalde, is echter de schade zoo door deze als door den bliksem aan het gebouw toegebragt, aanzienlijk.

— In een dagblad van Baltimore leest men het volgende:

Wij hebben een bezoek afgelegd op het fraaije schip *Catharine Jackson*, kapt. *Stafford*, en de passagiers gezien, die met hetzelve van Rotterdam alhier zijn aangekomen. Wij hebben vele schepen van landverhuizers aanschouwd, maar nooit zagen wij op eenig vaartuig een zoo goed uitgerust gezelschap landverhuizers. Zij waren ten getale van 180, allen Hollanders, en bevonden zich in volkomen welstand, waren goed gekleed en toereikend van geld voorzien, om hunne behoeften te bestrijden. Wij vernamen, dat deze lieden slechts de voorhoede uitmaken van eene kolonie van ettelijke duizenden, die voornemens zijn zich in Missouri of Wisconsin neder te zetten. De thans aangekomenen begeven zich naar St. Louis, waar zij voor het tegenwoordige hunnen zetel denken te vestigen. Uit een gesprek met een hunner bleek, dat zij hun land hadden verlaten, ten einde godsdienstige vrijheid te genieten. Hun aanvoerder was gevangen genomen en opgesloten geworden, weshalve zij uit hun land waren vertrokken. Zij komen hier godsdienstige vrijheid zoeken, en wanneer degenen, die volgen zullen, gelijk zijn aan deze voorhoede, dan zou ieder land op zulke burgers zich mogen verhoovaardigen.

— Den 16. dezer is in Texel gearriveerd Z. M. korvet *Boreas*, kapt. *W. J. Jolly*, van Batavia en Banjoewangie.

— Op den 28. Maart jl. had de matroos *van der Eyck*, dienende aan boord van Zr. Ms. brik *de Lynx*, toen die bodem zich zeilende bevond in de Middellandsche Zee, het ongeluk over boord te vallen. Nadat hij zich geruimen tijd aan het schip had vastgeklampt, begonnen zijne krachten hem te begeven, en reeds zagen zijne kameraden hunnen makker onder de golven verdwijnen. Hier begon de liefde voor den medemensch haren invloed weder te doen gelden en als op eenen wenk begaven zich twee der manschappen, de matroos der 1e klasse *Kowski* en de 1e bootsmansmaat *Richel* te water, ten einde zoo mogelijk den drenkeling het leven te redden. Na vele inspanning en onvermoeide pogingen, gelukte het hun eindelijk met den drenkeling de inmiddels van boord toegeworpene reddingsboei te bereiken, en zagen zij hun liefdadig werk met den meest gewenschten uitslag bekroond, toen na verloop van eenigen tijd, de reeds dood gewaande tot het leven terugkeerde. Aan deze beide verdienstelijke mannen heeft het Z. M. dezer dagen behaagd, als een blijk van HDs. tevredenheid over het door hun gehouden gedrag, de zilveren medaille te verleenen, ingesteld tot het beloonen van menschlievende daden.

MENGELINGEN.

De uitvoer van levensmiddelen.

De handelsbladen mogen zeggen wat zij willen, *wy* mogen niet langer het stilzwijgen bewaren, omtrent den, steeds meer ontevredenheid en onrust barenden uitvoer van slagtvee en levensmiddelen.

Te Rotterdam is het, naar ons verhaald wordt, reeds zóó verre gekomen, dat men de aardappelen, naar buiten 's lands bestemd, niet meer bij daglicht in de schepen durft laden, uit vrees voor het misnoegen des volks; en dat de vreemde of zelfs inlandsche veekoopers groot gevaar loopen van de beurs te worden *gedrongen*, of door het volk op eene min aangename wijze te worden begroet, zoo zij zich in het openbaar durfden vertoonen.

In het zoogenaamde Westland, nabij deze stad, is meest alle ooft, hoewel nog onrijp aan de boomen hangende, door engelsche agenten opgekocht. Hetzelfde geschiedt schier allerwege met den aanstaanden korenoogst.

Het natuurlijke gevolg is dan ook dat hier het goede vleesch steeds in duurte en schaarschte toeneemt, en in de vleeschhal der residentie b. v. de slagers elkander het vleesch reeds onderling moeten afkoopen.

De schromelijkste gevolgen zien wij uit dezen staat van zaken te gemoet, zoo de regering niet in tijds den eenigen maatregel neemt die ons, tegen den aanstaanden winter voor een vreesselijken hongersnood nog eenigermate kan be-

---

JAN DE BASTAARD.

(Vervolg van onze vorige.)

- Om 's hemels wil, neef! riep Clotilde uit, laat ons wel overwegen, voor dat wij een plan ten uitvoer brengen even roekeloos als gewaagd.

- Vrees niets, waarde nicht, ik zal er voor zorgen dat die twee mannen alleen binnenkomen, en gij zelf zult hen hooren vóór dat wij eenstemmig er toe overgaan om een bepaald en onherroepelijk besluit te nemen.

Hij vertrok.

- Jan, hernam Clotilde, zich tot den derden broeder wendende, die altijd onbewegelijk was blijven staan, gij, mijn vriend, zijt ook mijn beschermer; want moet ik doen, wat raadt gij mij?

- Nicht, viel Frederik haar plotseling in de rede, is het aan ons of wel aan dezen man dat uw vader de zorg voor zijne dochter en over het erfgoed, hetwelk hij heeft nagelaten, heeft aanbevolen? En zijn wij, mijn broeder en ik, zoodanig in schatting verlaagd, dat onze raadgevingen behooren beoordeeld te worden door Mijnheer Jan? Laat hem de pligten vervullen, welke zijn stand hem oplegt. Laat hem een geweer nemen en zich bij uwe knechten en onderhoorigen voegen, die achter de muren gewapend staan. Zijne plaats is te midden van zijns gelijken, en niet aan de zijde van zijne heeren en meesters.

- Indien een vreemd vijand voor uwe poorten stond, hernam de jongeling koel, en hem met fierheid aanziende, had ik uwe orders niet afgewacht, en zou ik mij op eenen post begeven hebben, waar misschien menig adellijk heer mij niet had durven volgen. Maar het zijn Franschen, het zijn broeders die tot u komen; en hunne tegenwoordigheid in dit kasteel zal zonder twijfel de verdwaalde broeders tot hunnen pligt terugbrengen, en het storten van burgerbloed voorkomen. Indien ik al een wapen opnemen mogt, voegde hij er bij, en hier nam zijne stem eene meer mannelijke en gevoelvolle uitdrukking aan, het zou zijn om heen te gaan en hen toe te roepen: Medeburgers, gij telt een soldaat meer in uwe gelederen.

- En wij eenen verrader minder in de onze! riep Frederik woedend. Weg van hier, ellendeling! ga onze hoofden leveren aan de bende moordenaars, die dit verdoemde land besmetten, waar het koningschap zijn graf heeft gevonden.....

- En de vrijheid haar heiligdom, voegde de commissaire national der bij, die, gevolgd door zijnen ambtgenoot, binnentrad; beiden werden voorafgegaan door den markies de Kerbec

Frederik keerde spoedig het hoofd om, en wierp den spreker eenen fonkelenden blik toe.

- Komt gij hier om over vrijheid spreken, riep hij uit, dan hebt gij uw oogenblik slecht gekozen; want, bij mijne eer, gij zult niet lang de uwe genieten. Ziedaar, ging hij tandenknarsende voort, ziedaar hoe ik u en uwe medestanders wil trotseren.

En zich naar een venster spoedende, hetwelk op het groote voorplein van het kasteel uitzag, schreeuwde hij tweemalen met eene donderende stem:

- Vuur op de blaauwrokken! ....

Zijne handeling was zoo snel, dat geen der toeschouwers den tijd had zich er tegen te verzetten. Eenige seconden daarna hoorde men den knal van geweerschoten.

Clotilde stond op, bleek van ontzetting en gramschap.

- Durft gij vergeten, Mijnheer, zeide zij tot Frederik, dat ik meesteresse ben van dit kasteel, en dat niemand hier het regt heeft om te bevelen zonder mijn uitdrukkelijken last?

- Vergeet gij zelve, antwoordde de markgraaf, niet in staat zijnen toorn te bedwingen, dat wij uwe voogden zijn, en dat gij, naast God, aan mijnen broeder en mij eerbied en gehoorzaamheid verschuldigd zijt?

De commissaris deed eenen stap naar Frederik, en zijne driekleurige sjerp ontdekkende, zeide hij:

- Het bloed, dat gij hebt doen stroomen, zal niet ongewroken blijven. In naam der republiek gelast ik u, mij uwen degen te overhandigen.

- Gij zult dezen beleedigenden overmoed duur betalen; en eer zal de laatste steen van dit kasteel op mijn hoofd nederstorten, voor gij van hier vertrekt, gij en uwe beide ellendige handlangers, riep de markgraaf.

- Gij liegt, riep de bastaard, en een groot kruisbeeld, op eene gothische bidtafel geplaatst, naderende, drukte hij met den vinger op een der spijkers in de voeten van het Christus-beeld geklonken. Het paneel gleed als van zelve weg en ontdekte eene

veiligen; [illegible]nelijk het verbieden van den uitvoer van levensmiddelen, ten minste van slagtvee en aardappelen.

Wij weten ja, dat dit woord den toorn van alle groothandelaars en hunne organen op ons zal laden; dat zij ons luide zullen beschuldigen van onwetendheid, van dwaasheid, en wat niet al.

Maar wij zullen, zonder ons in het minst om het geschreeuw dier Phariseërs te bekreunen, onzen pligt getrouw, het volk van dezen stond af gestadig toeroepen: Men misleidt u: door het te doen voorkomen als of het belang van onzen handel, en de nering en bedrijvigheid die daaruit ontstaan den vrijen uitvoer der levensbehoeften gebiedend vorderen, misleidt men u deerlijk, en gij, zult het te laat erkennen en gevoelen. Het vuige belang van eenige woekeraars in koren, in aardappelen en in slagtvee, die er zich luttel om bekommeren of het volk honger lijdt, — is het alleen dat dien vrijen uitvoer wil, om verbazende sommen te winnen, in den vreemde, ten koste der ingezetenen.

Oogenblikkelijk, tijdelijk, ja, mag die uitvoer-handel aan eenige honderden arbeid verschaffen, doch dat zal ophouden wanneer de voorraad is uitgeput, — en dat tijdstip is niet meer verre af; maar wanneer er niets meer zal zijn uit te voeren wat dan?... Eenvoudig dit. Alsdan zullen zij die in dat vertier naar buiten tijdelijk een bestaan, misschien een goed bestaan vonden, zonder werk zijn; en de rijken alleen zullen vleesch, brood, en aardappelen kunnen eten, want die levensbehoeften zullen ontzettend in prijs stijgen; immers wanneer er niets of schier niets meer in het land zal overig blijven!

En van waar zullen wij ze alsdan op onze beurt moeten bekomen? De omliggende staten zullen weldra den uitvoer van levensmiddelen verbieden, voor zoo verre zij zulks niet wijsselijk deden.

Nog eens, ten gevalle van eenige vloekwaardige woekeraars en schraapzuchtige kapitalisten moet reeds eene geheele natie schaarschte aan een voornaam artikel van levensonderhoud ondervinden, en zal eene gansche natie weldra hongersnood en gebrek moeten lijden. En zij zal dan zelfs die woekeraars en kapitalisten niet tot rekenschap hunner daden kunnen roepen, want... bij het eerste teeken des gevaars, van welken aard ook, zal men hen het land zien ontvlieden met hunne schandelijke rijkdommen.

In waarheid, medeburgers, wij voorspellen u zulks.

De goede hemel geve dat die voorzegging ijdel zij; maar wij vreezen, maar al te zeer met grond, dat zij schrikkelijk zal bewaarheid worden, zoo de regering niet, nu het nog eenigzins baten kan, *den uitvoer van alle levensmiddelen verbiedt.* (*de Burger.*)

Bij het lezen, dat het Beleg van Leiden, te 's Gravenhage, onder den titel van »*Le Siège de Leide,*" als Opéra vertoond is.

Verga, verga
Die opéra,
Vertoond in 's Gravenhage!
Dat nooit, voor ons verbasterd kroost,
Een straal van hoop, een straal van troost
Meer aan de kimmen dage!

't Is diepe schand
Voor Nederland;
Dat mag verguizen heeten!
Is dan, verbasterd nageslacht!
Der vad'ren trouw thans waard belacht
En toegeschroeid 't geweten?

O wee! o wee!
Een tranen-zee
Bedaauwe wang en kaken
Van u, die nog voor Neêrland leeft,
Daar voor, is 't nood, zelfs 't leven geeft,
Des daags zwoegt, 's nachts blijft waken.

In gloed en glans,
Bij spel en dans,
Vertoond men Leidens lijden;
En dondrend dreunt het handgeklap,
En klat'rend dreunt het voetgetrap,
Bij Leidens wee en lijden.

O geestenheer!
'k Bezweer u, keer,
Rijs uit uw somb're graven!
Het heiligschennend nageslacht,
Met lonken, waar de hel in lacht,
Heeft schaamte en eer begraven.

Bij God! geen land
Hield immer stand,
Dat van zijn deugd ontaarde!
Wat jammer immer Neêrland drukt,
't Is vrucht van eigen boom geplukt,
Een bloem van eigen gaarde.

Een vreemde geest
Viert feest op feest
Op de asch van onze vad'ren;
't Is al ontheiligd, al ontwijd;
Er stroomt van 't bloed uit vroeger tijd
Geen drop meer door onze ad'ren.

Leg speer en staf
En mantel af
O fiere maag! leg neder:
U voegen speer noch schild noch zwaard;
Een spiegel zij u dier en waard
En..... nog een paauwen-veder.

O volksbestuur!
Doof, doof uw vuur!
Wij kennen leed noch lijden;
Wij hebben goud, wij hebben brood.
De volksroem? — 't is een valsch kleinood;
Wij hebben and're tijden.

Ons volksbestaan
Breekt heerlijk aan:
Wij leefden *nooit voor dezen;*
Thans leven wij en leven vrij,
Ontheven van de dwinglandij;
Zoo was het niet voor dezen.

De tyrannij,
De slavernij
Herleven nooit ten dage,
De Spanjaard wroette in eigen hart;
Vergeten is de bitt're smart:
Dat zien we in 's Gravenhage!

Gebrek en nood,
Gebrek en dood,
Wie zou die spooksels vreezen?
Zij zijn niet meer; de halve goôn
Verjoegen ze van hunnen troon,
Wat hebben wij te vreezen?

Ik zeg, verga
Die opéra,
Vertoond in deze dagen!
Maar ach! ik suf in 't boekvertrek
En haal mij moeiten op den nek
En werk...... doch zal ik slagen?

Nogthans: verga
Die opéra,
Vertoond in 's Gravenhage!
Dat nooit voor ons verbasterd kroost
Een straal van hoop, een straal van troost
Meer aan de kimmen dage!

AARDENBURGSCH DEPÔT. R.

ADVERTENTIEN.

§ § § Door de gezamenlijke Deelhebbers in de naamlooze *Maatschappij*, onder [illegible] titel van **VLISSINGSCHE VISCH REEDERIJ**, in eene opzettelijk daartoe belegde Vergadering, **besloten zijnde tot de ontbinding** van gezegde *Maatschappij*, als verkeerende dezelve in het geval voorzien bij Artikel 47 van het Wetboek van koophandel, zijn overeenkomstig Artikel 22 van de door Zijne Majesteit bij Besluit van den 31. Mei 1845, N. 71, goedgekeurde statuten, tot Commissarissen liquidateurs benoemd, de heeren *J. VERDOORN* en Mr. *S. VAN DER SWALME*, ten einde met de heeren *J. FRASER* en *D. FAGG*, als daartoe uit de gewone Commissarissen gekozen, tot de liquidatie overtegaan; wordende een ieder welke van deze ontbondene *Maatschappij* iets mogt te vorderen hebben of daaraan gelden verschuldigd zijn, verzocht hiervan uiterlijk vóór of op den 1. Julij 1847 opgave of betaling te doen ten Kantore van voornoemden Heer *D. FAGG*.

Openbare Verkooping

te Vlissingen, den 25. Junij 1847, des voormiddags ten 10 ure, in de Societeit *la Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug, ten overstaan van den Notaris *D. UYTTENHOOVEN:*

Van eene extra welbezeilde, door hertimmering in den besten staat zich bevindende, en thans in de Westerhaven van Vlissingen liggende **VISCHSLOEP**, genaamd *Prins Hendrik*, gevaren hebbende van Vlissingen ter Zoute en Versche Vischvangst, met deszelfs *Mast*, *Boegspriet*, *Gaffel*, *Boom* en verder *Rondhout*, *Staand* en *Loopend Want*, *Ankers*, *Kabels*, *Trossen*, *Zeilen*, *Boot*, en verderen Completen *Scheeps-inventaris*, mitsgaders completen *Vischbeug* en *Kerfvleet*, en meerdere voorwerpen ter uitoefening van voormelde *Visscherij*; alles behoord hebbende tot de ontbondene *Vlissingsche Vischreederij.*

Nadere inlichting te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris. — Zijnde inmiddels *uit de hand te koop*, en gedurende twee dagen vóór den Verkoop voor een ieder te zien.

§ § § « De minister van binnenlandsche zaken brengt « mits deze ter algemeene kennis, dat het reglement voor een zoogenaamd voorzorg-fonds onder « den zinspreuk: *Zorg voor den ouden dag*, door *P.* « *Wigtman Hz.*, te Alkmaar opgerigt, hoewel aan het « hoofd van dat reglement vermeld is dat die oprigting *met* « *voorkennis van Zijne Majesteit den Koning* zou zijn ge- « schied, door den Koning niet is goedgekeurd, en dat het- « zelve reglement, bij onderzoek, gebleken is niet vatbaar « te wezen om goedgekeurd te worden.

« 's-GRAVENHAGE, den 14. Junij 1847.

VAN RANDWIJCK."

Het bovenstaande wordt ter kennis gebragt van de belanghebbenden, door den Agent van het Voorzorg-fonds enz., te Vlissingen, enz. H. OORN.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE STAD VLISSINGEN,

VAN VLISSINGEN OP ANTWERPEN

EN TUSSCHEN LIGGENDE PLAATSEN, ALS:

NEUZEN, HOEDEKENSKERKE, WALSOORDE, BATH en LILLO.

JUNIJ 1847.

Van VLISSINGEN:				*Van ANTWERPEN:*			
Dingsdag	22,	's mr.	6 ure.	Woensdag	23,	m.	12 ure.
Zondag	27,	«	9 «	Maandag	28,	«	1 «
Dingsdag	29,	«	10 «	Woensdag	30,	's mr.	8 «
	JULIJ.				JULIJ		
Zondag	4,	's mr.	8 «	Maandag	5,	's mr.	10 «
Dingsdag	6,	«	6 «	Woensdag	7,	«	11 «

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

JUNIJ 1847.

Van Middelburg.				Van Rotterdam.			
Woensdag	23,	's mr.	6 ure.	Woensdag	23,	's mr.	11¼ ure.
Donderdag	24,	«	7½ «	Donderdag	24,	«	3½ «
Vrijdag	25,	«	8 «	Vrijdag	25,	«	3¾ «
Zaturdag	26,	«	9¼ «	Zaturdag	26,	«	4 «
Zondag	27,	«	9½ «	Zondag	27,	«	4 «
Dingsdag	29,	«	11½ «	Dingsdag	29,	«	4½ «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19. Junij. Sedert den 17. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Troja, J. S. Rolfsen, Falmouth, graan; Martha, G. Hilman, Higharber, oliën, Held, L. Wegena, Dantzich, graan; Gustaaf Wasa, J. van den Broek, New-York, katoen en rijst; Maria, C. van Soolingen, Alexandrie, garst, Lover, C. Allijn, New-York, katoen, tabak en rijst.

Voor Amsterdam bestemd:

Thomas Hillie, B. Kobnhe, Odessa, tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Carneff, J. Smith, Cronstad, Wilhelmine, W. Petersen, Gothenburg, Metta Catharine, J. J. Warron, Bremen, alle stukgoed; Rikstine, L. C. Dirks, dakpannen, Dantzich.

Van Gend gezeild:

Hiram, S. Watson, lijnkoeken, Londen; de Eendragt, G. A. Jonkhoff, ballast, Oostzee, Johannes, J. J. Nijo, suiker, Hamburg.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.

Sluiting des avonds 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

geheime deur, terzelfder dikte als die van den muur. De twee edellieden sloegen de hand aan het gevest van hunne degens.

– Indien gij u beweegt, zijt gij des doods, vervolgde de jongeling, en twee pistolen te voorschijn halende, die onder zijne kleederen verborgen waren, rigtte hij derzelver loopen op zijne beide broeders.

– Gaat, burgers, gaat, riep hij uit, zich tot de commissarissen der Republiek wendende.

Hij vertrok voet voor voet achteruit gaande, steeds zijne broeders in ontzag houdende. Zij verdwenen alle drie, en het paneel, deszelfs natuurlijke stelling weder innemende, bragt het afbeeldsel van Christus terug in de nabijheid der slotvoogdesse, die vóór het bidgestoelte op de knieën viel.

II.

Zes maanden waren verloopen: het kasteel van Kerbee, door de troepen der Republiek belegerd, was ingenomen en verbrand; maar deszelfs beide verdedigers waren er in geslaagd om te ontvlugten en hadden hunne nicht met zich genomen. De oorlog in de Vendée was algemeen geworden. De koningsgezinde benden waren georganiseerd; dappere legerhoofden, mannen van beproefde bekwaamheid voerden hen aan, en in meer dan een treffen had het moedige patriotisme der soldaten van de Conventie moeten onderdoen voor de dweepachtige stoutheid der landlieden uit de Vendée.

Het was eene koude, sombere avond in October; en de duisternis strekte zich uit over de heidevelden. Een man, in eenen grooten mantel gewikkeld, snelde met moeite voort langs de hobbelige boorden van eene beek, welker met hout omringde diepten men naauwelijks opmerkte te midden van het dikke bosch, dat die beek op verscheidene mijlen afstands hield ingesloten.

Op den hoogsten top van eenen heuvel gekomen, keerde de reiziger zich om, ten einde zich te verzekeren of hij alleen was: hij luisterde. De wind, welke uit zee kwam, loeide door het geboomte, en stoorde met zijne kort op elkander volgende rukvlagen de stilte welke er heerschte. De onbekende sloot de plooijen van zijnen mantel digter om het lijf, en zette zijnen togt met meerdere snelheid voort. Een zacht geritsel, hetwelk hij meende te hooren achter digt bewassen gebladerte, deed hem sidderen; hij wierp, zonder zich evenwel op te houden, in die rigting eenen blik; maar dit vlugtig onderzoek deed hem niets ontdekken, hetwelk zijne plotselinge ontsteltenis regtvaardigde. Intusschen had hij ter naauwernood die struiken achter zich, of het gebladerte werd voorzigtig weggeschoven en een man vertoonde zich aan den rand van het voetpad. Hij was als een landman gekleed: zijne gestalte was rijzig, en lange zwarte haren golfden op zijn grof gewaad. Hij volgde den man, die in den mantel gewikkeld was, met zijnen blik, tot dat deze een der hoeken van het voetpad had omgeslagen en uit het gezigt verdwenen was.

– Hij is het wel, sprak hij binnen 's monds, de ellendige gaat zijn woord breken

Vervolgens drukte hij zijnen breedgeranden hoed, die bijna geheel zijne gelaatstrekken verborg, diep in zijne oogen, en stapte voort in eene tegenovergestelde rigting aan die, welke de andere onbekende genomen had.

In dien tusschentijd was het volslagen duister geworden; de wind blies met hevigheid; een dikke mist, welke zich oploste in een fijnen guren regen, vervulde den dampkring. De beide mannen vervolgden hunnen weg nog altijd; de een langs de Loire, aan welker boorden de troepen der Republiek zich gelegerd hadden; de ander langs de beek, waar hij welhaast tusschen het geboomte de lichten zag flikkeren, welke in de schaduw zich heen en weder bewogen. Verscheidene ongebaande voetpaden leidden naar de diepte van eenen afgrond, en slingerden zich langs denzelven zoodanig, dat zij een onuitkomelijken doolhof vormden rondom deszelfs digte zijden. Aan beide hingen er groote boomen over dezen afgrond heen, welke met hunne dikke ineengestrengelde takken eenen ondoordringbaren muur daarstelden.

Een dof en verward geluid, hetwelk men had kunnen gelijk stellen met het geluid van de door den wind gezweepte bladeren, klonk nu en dan uit de diepte van deze spelonk. Dáár had men eene van die zonderlinge en schilderachtige tooneelen kunnen aanschouwen, welke aan de worstelingen in de Vendée zulk een vreemd en eigenaardig romantisch karakter gegeven hebben. In groepen rondom verscheidene vuren gelegerd, welke door drooge bladeren onderhouden werden, voor een houten kruis geknield, of her- en derwaarts op het natte gras uitgestrekt, zag men daar de allerzonderlingste gedaanten van menschen, met bleeke en door de zon verbrande aangezigten, gescheurde kleederen, en dapper en wild van uitzigt; zoowel kinderen en grijsaards als mannen, ja, geheel een leger, eene landstreek, een volk, waren door elkander opéengehoopt in den naauwen omtrek van eenige roeden in het vierkant.

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.